

Skiva 13

Inspelad i enkel hemmastudio hösten 2014. Använda instrument är stål- och nylonsträngad gitarr, munspel, mandolin, Irländsk bouzouki, triangel och cajon.

Övriga medverkande på skivan är Emma Johansson (sång i nr 1, 5, 12) Och Anders Ramberg (sång nr 5, gitarr nr14)

1. Betydelsefulla ögonblick

A E
När solen är på väg ned i havet
F#m C#m
och vågorna har somnat för i natt
D A
då tänds det skimrande ljuset
F#m E
när du gläds åt det som någon sagt

Då säger du när vi står här vid stranden
"Det finns nog inget annat paradiset"
Våra fötter värms av varma sanden
och du skrattar glatt på ditt eget vis

D A
Då vet vi att sommaren är nära
Bm E
för det viskar den i en lätt bris
A Bm
Visst, jag har mycket kvar att lära
E A
av betydelsefulla ögonblick

Instrumentalvers

Så står vi nu vid det stora revet
där hjorten och hunden har gått
och sträcker sig ut mot varandra
men det bästa är det vi som har fått

För tiden har lämnat sina spår här
allt vi ser har lånats ut till oss
att vårda en sekund här på jorden
men ska lämnas tillbaka när vi gått

D A
Våra ord är så små mot det stora
Bm E

allt det stora som vi ändå fick
A Bm
allt jag hoppas vi minns att vårda
E A
i betydelsefulla ögonblick

2. Höst

Text Stig Dagerman

A Bm
Hur fort blir lönnarna gula
E A
som lyser vår vandring i parken
A Bm
Att dö är att resa en smula
E A
från grenen till fasta marken

F#m C#m
Hur smal blir den gyllene strimman
D E
som bådär att dagen skall randas
A Bm
Det klämtar en spårvagn i dimman
E A
och luften är tung att andas

Hur snart blir kinderna vita.
Så kyss dem med läppar av vatten
Se, måsarna textar med krita
en dikt i den svarta natten

Hur snart står popplarna höga
och nakna med svärta i strecken.
Att dö är helt enkelt att snöga
som löv i den muntra bäcken

3. De troende Text: Stig Dagerman

I en kvällstidning klagar en präst bitterligen över, att nutidsmänniskan slutat tro på gud för att istället höja ett standar med påskriften; Vi tro på människan, levnadsstandarden och plånboken.

G Am
Det står en stjärna över Västerbron,
D7 G
en farlig stjärna till att le och glittra.
C G
Det droppar nattljus ur en globs citron
D7 G

och spelar vind i en broräcks cittra.

G C G
Det står en nagel i en trasig sko
D7 G
det glittrar vassögt genom ovanlädret
Am
Att stjärnan glittrar vasst tör bero
D7 G
i icke ringa mån på vädret

Det står en måne över stan i natt
och slösar guld som månar brukar slösa
och guldet får en ensam utekatt,
men silver får dom faderlösa

Det står en frusen i en port och tror
att livremssnaran är den makt som frälsar
Dom verkligt troende bär hela skor.
En natt som denna bär dom pälsar.

4. Diktaren C=2

En sång OM författaren och diktaren Stig Dagerman

Intro: A, Bm, E, A

A Bm
Han samlade orden och skänkte till världen
E F#m
fast världen stod ödslig och kall
Bm
En slav under namnet, en slav under ordet
E A
en slav under sin talang
F#m(4) C#m
I fruktan att leva i fruktan att dö
D E
i fruktan av bristen på tröst
A Bm
I kampen för fattig och ensam
E A
i var nidvisa hörs deras röst

Snart faller vi som de darrande löven
från balansens smalaste tilja
och aldrig räcker vi till
styrda av vår ofria vilja
Så jagar vi ständigt trösten
som jägaren sitt viltbråd
Dess beständighet är liksom vinden

6. Vårvinter C=2

Text Stig Dagerman

G Am
Förvånad prövar anden sjön
D7 G
och ängelen sin pinne
E7 Am
Vintern har förskingrat snön
D7 G Am, D7
och sitter därför inne.

Rymden fylls av svarta tak.
Vägarna slår åter
ut, och på ett trasigt flak
står isbjörnen och gråter.

Vad som ska hända ingen vet.
Men flugan korsar cellen
och som en väldig vårtapet
står himmelen om kvällen.

En flugas fall. En randig katt.
En eka i en rädda.
Och plötsligt anar människor att
de kanske är perenna.

7. Bilder från Kroatien C=3

Denna sång tillkom under en semesterresa i nämnda land.

C F C
Ser jag ut åt det ena sidan ser jag solnedgång i sjön
Am G
med vyer som en tavla, som en behaglig dröm
C F C
En långsam fiskebåt på väg mot sin hamn,
F C Dm G7 C
lekande barn vid havets strand

C F C
Försiktiga vågor smeker stenar och sand
Am Dm G7
människor som badar och håller varann i hand
C F Em
På stranden ett cafe med skratt och med prat
F C D7 G7 C
en liten resturang med vällagad mat

Am

Em

Men vart ska jag se, vart ska mina ögon dras?

F G7

Vad vill jag veta eller inte låtsas om?

C F C
Ser jag ut åt det andra sidan: Ett sönderbombat hus

Am G

hotellen som ruiner, en affär sprängd till grus

C F C

man måste va försiktig-det finns gömda faror kvar

F C Dm G7 C

som en ständig rekyl av kriget som var

C F C
Alla som jag talar med har mist någon vän

Am Dm G7

många släktingar och grannar som lever i dom än

C F Em

Men om kriget vill de flesta ännu tala tyst

F C D7 G7 C

och glömma allt det hemska som hände här nyss

Am Em

Men vart ska jag se, vart ska mina ögon dras?

F G7

Vad vill jag veta eller inte låtsas om?

C F C
Olivträden växer och de ger ständig frukt

Am Dm G7

även på en bombad tomt, som har krigets lukt

C F Em

Och fiskebåten, sa man mig, den går tom i hamn

F C D7 G7 C

Det finns så många sidor av detta vackra land

F C G7 C

Det finns så många sidor av detta vackra land

8. Äntligen

Text Stig Dagerman

Den här gången strök de seglivade palmerna på Bikiniatollen med vid atombombsskrällen

E A

Det bubblar i våra mjältar

H7 E

och nu må vi klämma en psalm.

A

Se Trumans benådade hjältar

H7

E

har lyckats att knäcka en palm!

A

H7

Det var väl en sak att besjunga

E

Och värt en förnämlig salut.

A

Nog tog det sin tid kan det hävdas,

H7

E

Men banne oss gick det till slut.

Det var ju så särdeles praktiskt

Och nog var det en särdeles tur,

För stående palmer är faktiskt

Ett hot mot vår stolta kultur.

Och Truman och hans ingenjörer

må Ingen beskylla för slarv.

Se sågen är överflödig

í atombombens tidevarv.

9. Liten måndagströst

Text; Stig Dagerman

Em

H7

En hel sekund i livet

C

G

är mången broder fri.

Em

H7

En namnlös fågel stryker

Am

G

hans panna tätt förbi.

En tanke exploderar
som ett fyrverkeri:

Vårt läge är kanhända
inte hopplöst - bara vi.

Jag tror jag är ett äpple C=2

Intro: C, G, Am, Em, F, C, D7, G

Som ung är det vanligt att man funderar på den hopplösa frågan om vem man är. Som lite äldre tycks denna frågeställning övergå i den, kanske lika hopplösa, frågan om vad man är. Själv tror jag att jag är ett äpple!

C G Am Em
Jag tror jag är ett äpple som sitter på en gren
F C D7 G7
där kom jag till för länge sen, mellan hägg och syren
C G Am Em
jag blommade som vackrast, långt innan jag blev född
F C Dm7 G7 C Dm7, G7, C
i en bondes trädgård som var stjärnbeströdd

Som kart, när jag var jag liten, var jag sur och tvär
ville vara varsomhelst, bara inte här
Vi stammar ju från rötter, man aldrig kommer från
och följer med i strömmen som barkbåten i ån

I ett kollektiv av äpplen, som växer här och var
mognar man helt långsamt, om man lyckas hänga kvar
Det är faktiskt ingen skillnad om man är grann och fin
för några får mask i magen, andra trillar ju av pinn

När man hänger där i trädet, finns det tanketid
att grubbla över kärnfrågan för varje individ:
Man kanske blir till nytta i en och annan form
kanske blir uppäten eller faller ner i storm

Instrumentalt, halv vers

Och tiden går i sol och regn, i mörker och i ljus
man ville blir en tiger, men blev snarare en mus
Men vad man ändå önskat, är det sant och visst
man är som alla andra - blott ett äpple på en kvist

10. Svensson försvinner

Text Stig Dagerman

Am Am/C Dm
En har för många att älska
F E E7
och en bryr sig ingen om.
Dm Am
Men bägge försvinner ur tiden
F E
lika tyst som dom kom

En har väl lånat för mycket
och en kände ingen kassör
Men bägge blev borta ur pjäsen
det handlar om hur man dör

Så går det i människolivet.
Man lämnar en dag sitt kvarter.
Ett par rum blir väl fria på Söder.
Sen händer ingenting mer.

11. Bergets beska droppar

D G G/F#
Dimman lättar över bergen
D G G/F#
Dropparna har den rätta färgen
Dm G
Det värmer gott in i mägeren G/F#
Em C D7 G Em, C, D, G
Det är ett riktigt hantverk det man gör själv

Det är långt från stadens torg och gränder
det är här på berget som det händer
en droppe rinner ner i sänder
Det är ett riktigt hantverk, det man gör själv

C G
Bergets beska droppar värmer när det är kallt
C H7
Bergets beska droppar hjälper mot allt
Em C
Bergets beska droppar gör jag när jag vill
D7 G Em, C, D, G,
Bergets beska droppar räcker aldrig till

(Här har man en unik teknik
ingen bränning blir den andra lik
det är annat än som finns (i gröna skyltens) butik
Men kanske är det bara antik logik)

"Du är ej min broder Lasarus, du som tigger vid mitt bo
Nej, inget har jag att bjuda dig, allt för vår Herres tro"
Befaller så de starka män, om att den tiggarn slå
de kunde aldrig slå nåt slag, aldrig slå förmå
Då skickar han de hundar tre, att sarga tiggarns kropp
men del lägger sig hos tiggaren, och ger honom allt sitt hopp

5

Det hände sig vid denna tid Lasarus vid himlen kom
två änglar stod vid himlens port och sa välkommen om
"Stig upp, stig upp o, Lasarus, nu kallat är ditt namn
här finns en plats som är vigd för dig, väl i en ängels famn"

6

Som det föll ut en annan dag, den rike mannen dog
nere vid skärseldens port, stod Djävulen och log
"Stig in, stig in, du rike man, stig in, stig in jag vet
här finns en plats för en sån som du, allt för en evighet"

7

Den rikes blick ser upp och ser, och ser Lasarus fröjd
"Giv mig en droppe vatten bror, min vän, o, gör mig nöjd
och hade jag så många år som bladen på ett träd
jag visste det tog slut en gång, och jag icke längre led
O, om jag så levde så igen om blott för en minut
jag skulle vägra, vägra följa djävulens beslut"

14. Ge mig en dag - Tomas Tvivlarens sång C=4

C F C
Ge mig en dag som Gud hade tänkt den
F C D7 G
visa mig dagen som den var tänkt
C F C
Visa mig livet och alla dess gåvor
F C G7 C
visa mig allt det som livet har skänkt
Am E7
Visa mig vägen jag var tänkt att gå
F G G7
berätta om platsen där jag skulle stå
C F C
Skänk mig ett svar på alla de frågor
F C G7 C
alla de frågor som ännu finns kvar

Visa mig dagen som Gud hade tänkt den
om den var tänkt som någonting alls
Visa mig frihet, visa mig tvånget
förklara en gång om det som befalls

Vems är den vilja som jag skulle följa
och för vem är det vad jag ska dölja
Svaren är många som jag kan få
men frågorna kvarstår likväl ändå

Ge mig en dag som Gud hade tänkt den
om det är något som någon förmår
Ge mig ett tecken som jag kan förstå
annars är tvekan det enda jag får
De kallar mig Tomas, till det är jag född
av tvivel är hela min väg beströdd
Av tankar i tvivel är allt jag kan bli
den dagen jag slutar kan jag aldrig bli fri